

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V ponedeljek dne 15. aprila se je sedemletni Liziki, hčerki Franca Fekonja, žetlarja v Stajngrovi, pri študiju vnela obleka. Hudo ožgano je oče še isti dan spravil v mariborsko bolnico, kjer pa je hčerka že drugi dan umrla. — Zadnji petek smo pokopali enega izmed najstarejših naših faranov, prevžitarja Jakoba Rojsa iz Oseka, ki je bil v 88. letu. Pa še imamo starejše ljudi: Angelo Marcuzzo na Drvanji in Jožefo Stajnko v Ločkem vrhu sta že v 90. letu starosti, 13 mož in žen pa imamo, ki so stari 80—87 let. — Naša banovinska cesta Sv. Benedikt—Lomane bo v dveh mesecih dovršena. Sedaj se tlaka zadnji del. Potrebni kamen je ves nalomljen na Policah in v Stajngrovi in ga vozniki pridno vozijo. Cesta bo res prvovrstna. Ko bo gotova, se začne živahna zveza našega kraja z Gornjo Radgono, saj bo za 7 km krajša od kovača v Oseku, od Sv. Benedikta samega pa za polovico od one preko Ivanjc. Seveda bo ves težki promet v bodoče porabil krajšo progo čez Sv. Benedikt.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Že od nekaj strani smo slišali in čitali o postavljanju evharističnih križev za letošnji kongres, toda nismo si mogli misliti, da bi ta svečanost utegnila biti tako ganljiva, kakor smo jo pri nas doživeli na Veliki petek zvečer. Čez dan so fantje postavili pri cerkvi 11 m visok križ, ki nosi podobo hostije s Srcem. Ko je minila večerna pobožnost v cerkvi in se je že docela znočilo, se je začela kakor žareča reka iz cerkve valiti rimska procesija z lučkami. Razvila se je mimo pokopališča po gmajni, pa nazaj k cerkvi, dokler ni bilo okrog križa celo morja luči. Po blagoslovu križa je spregovoril o križu in Evharistiji g. p. Marijan, minorit iz Ptuj; in ko je konečno vsa ta velika množica z dvignjenimi lučmi za govornikom vzklikala prisego zvestobe sv. križu in se je oglašala pesem »Kraljevo znamenje«, tedaj pač nobeno srce ni moglo ostati hladno. Naj nam bo ta križ zares vsem življenja luč, ne-

beški ključ ter mogočen klčar na evharističnem kongresu!

Lokavos pri Zgornjem Cmureku. Tudi mi se enkrat malo oglasimo, čeravno nas ta kriza silno tlačí. Posebno smo mi vinogradniški delavci najbolj prizadeti, ker hodimo delat v vinograde, ki so last Avstrijcev in ti so nam zdaj naenkrat odtegnili 3 Din pri dnevu. Kako naj si kupujemo hrano, obleko, orodje, ko ima vse to stalne cene? Pravijo, da ima vino dobro ceno, zakaj pa so dnevne plače manjše zdaj? — Imeli smo pri nas samo eno poroko.

Štrigova pri Ljutomeru. Mi smo kakor narava: zimski čas spimo, spomladi se pa zbuja v novo življenje in se začnemo gibati, če ravno so nekateri mislili, da nas več ni, da smo za vedno zaspali. Drugi so pa menda mislili, da se pri nas nič novega ne dogaja: češ, kjer je vse mrtvo, tam tudi ni nikakršnih novic. Toda naj širša javnost izve, da Štrigova še ni umrla, da tudi ne spi, pa da nekaj ima tudi neveselih novic, ki so se tekom meseca aprila zgodile in sicer: Umrl pri vojaki. Družino Novosel Blaža iz Trnovčaka je presenetila žalostna brzoglasna vest, da je njihov sin Štefan pri vojaki umrl. Za dne 1. aprila t. l. je bil pozvan na odsluženje kadrovskega roka, a je že dne 15. aprila v vojni bolnici v Beogradu umrl. Ko so dne 18. aprila starši dobili sporočilo o sinovi smrti, je že bilo prepozno, da bi se pogreba udeležili, ker je že dne 17. aprila bil pokopan. Rajni Štefek je bil vrl mladenič, zvest katoličan ter obenem član križarskega bratstva. Njegovi tovariši-križarji so v namen za njegovo srečno večnost na velikonočni ponedeljek darovali sv. mašo in prejeli skupno sv. obhajilo. — Obesil se je. Na veliki četrtak se je obesil Zagorec Stefan, star 26 let, v Robadju (na Strmcu). Rojen je nekje v Podravini, pred tremi leti se je oženil z Babičevno (po domače Mrazovo) ter so skupno s starim Babičem stanovali v viničariji Golenko Avgusta iz Razkrižja na Strmcu. To Babičevno družino so tekom tega leta že dvakrat obiskale družinske žaloigre. Pred dvema mesecema se je njegova snaha, žena Alberta Babiča, iz samomorilnega namena s svojo 2inpolletno hčerko utopila v Splitu, sedaj pa se je zet Zagorec obesil.

Kapela pri Slatina-Radencih. Zadnje čase imamo pri nas zelo slabo vreme. Ljudje jamajo jadikovati, kdaj bodo sadili krompir, koruzo in drugo. V prejšnjih toplih dneh je po naših hribih začelo lepo zeleneti, zdaj pa je postalo bolj hladno in zato rast počasneje napreduje. Krizo nam bolj poostruje dejstvo, da moramo kupovati semenski krompir, ker večina našega pridelka ni za sajenje. — Človeku je težko na svetu samemu biti. To je spoznal tudi Kozmajer Leopold iz Kecjana, vrl gasilec in pevec, in si zbral nevesto Korošec Frančiško. Tudi drugi kandidati se že ponujajo, pa še ni nič gotovega Bog jim daj veliko sreče! — Gasilska četa kapelska priredi dne 26. majnika tombolo. Vsi od blizu in daleč so povabljeni! Na tombolo lahko pridete peš, tu zadenete moško in žensko kolo za povratek. Pa tudi za obleko bode preskrbljeni. Kdor bo prišel na tombolo, naj si prinese ali pripelje velik zaboj, ker si dva prašiča ne bode mogel nesti v naročju domov.

Moers-Meerbeck v Nemčiji. Zveza jugoslovanskih katoliških društev je sklenila nasvoji seji dne 14. aprila, da naj vsak član in članica vsaj po 5 pfenigov prispeva za evharistični kongres. Ravno tako pa tudi za spomenik pokojnemu kralju Aleksandru I. Predsednik je poročal, da se mu namerava postaviti živ spomenik v obliki bolnišnice za jetične, kar so vsi navzoči posebno odobraval. — Nekateri naše naselbine so se kar laskavo pohvalile glede obiska č. g. Oberžana in sv. misijona za Veliko noč, jim častitamo. Kakor smo zvedeli iz poročil, so imeli v Boer-Erle duhovne vaje. Kar 54 naših rojakov se jih je udeležilo, v Hambornu pa 99 tridnevni duhov. Tudi pri nas v Meerbecku nismo zaostali. En večer in eno jutro smo imeli pobožnost za nas, pa se je udeležilo kar preko 100 sv. zakramentov. Čas je bil prekratek. Drugo leto želimo imeti tudi duhovne vaje.

Živela abstincenca!

Napij se iz studenca,

živela abstincenca:

navodilo za 1. nedeljo v maju!

dejansko spodilo od hiše, v kateri je bil toliko let bog!

Nikdo ni prav videl, kedaj je Josip pobegnil s Pasaričevega imanja.

Še isti večer po najbolj odločnem nastopu Veronike z oskrbnikom se je vrnil gazda. Videl je Josipovo klozno kar zunaj na cesti in seveda vprašal, kaj se je zgodilo v njegovi odsotnosti.

Ko je čul od hlapca, kaj je učinila gazdarica, so ga zapustile moči, da je omahnil po koleslju, kakor bi ga bila lopnila kap. Kmalu si je opomogel. Prepaden in prevzet do drgetavosti je zapovedal, naj mu napreže sluga svežega in najboljšega konja. Zmotal se je z voza, sklonjeno odkrevsal v klet, odkoder ga ni bilo dolgo na spregled. Vidno postaran se je vrnil k hlevu, sedel na koleselj in oddrdral v smeri proti Zagrebu. Videl ga je oni večer samo konjar, ki mu je sporočil, da je moral na povelje gospodarice ostaviti Pasaričevo imanje šafer Josip Šuškovič.

Mogočni gazda Pasarič se ni vrnil nikdar več v Stenjevec. Vzela ga je noč po izgonu Šuškoviča. Nikdo ga ni več videl in ni znal povedati, kam je krenil z vso naglico na vozu in z najhitrejšim konjem.

Konjar je bil mnenja, da jo je ubral gazda za oskrbnikom, da pristreže njegov pobeg in ga privede nazaj. Sestanek z do nerazsodnosti osramočenim ter užaljenim Josipom mu ni uspel, sicer bi še ne bilo došlo do razkrinkanja tolovajske družbe v Stenjevcu.

Gazda ni pripeljal drugo jutro Šuškoviča, kakor so pričakovali vsi. Ni bilo na spregled ne enega in ne drugega celi naslednji dan in noč. Nobeden se ni vznemirjal radi izostanka. Sta pač kod popivala po Zagrebu. Prigovarjanje na povrat se je zavleklo po tako hudi žalitvi. V tem prepričanju so se zibali na Pasaričevem domu Veronika in služinčad.

Drugo predpoldne je dobil Stenjevec poset, kakoršnega se niso nadejali. Kar na lojtrskih vozeh se je pripeljala cela četa orožnikov z nasajenimi bajonetami. Že nekoliko pred vasjo je poskakala večina žandarjev z voz in obkolila z vso naglico Pasaričevo hišo. Ostali so se pripeljali v vas in šele tamkaj so zapustili vozove ter se razkropili po selu. Šestorica je potegnila z voza uklenjenega Šuškoviča ter zahtevala v imenu zakona, naj takoj odklenejo Pasaričevo klet in prinesejo krampe, motike ter sekire! (Dalje sledi.)

ljal, kajti bal se je, da bi kdo ne izvolal njegove skrivnosti. Samo dvorni mojster mu je pomagal. Neki dan sta oba použila neverjetno veliko te jedi. Vojvoda je začutil okrog polnoči silne bolečine. Zbal se je za kraljevo hravje. Ukazal je, naj kralja zbude in mu sporoče, da je vojvoda vsled njegove jedi nevarno zbolel.

Kralj se je veselo začudil: »Kaj, da umira? Torej sem vendarle prav trdil, da je moj želoček boljši kakor njegove!«

Veliki mojster je pa med tem umrl.

Sirite

„Slov. gospodarja“

Vuzenica. Romarji k Devici Mariji na Kamnu pri Vuzenici se obveščajo, da se bo letos Kamenska nedelja obhajala radi voljeve šele tretjo nedeljo po Veliki noči, to je dne 12. maja. Četrt na 10. uro bo prišla zaobljubljena procesija iz Mute, ob pol 10 bo tiha sv. maša, ob 10 pridiga in potem slovesna sv. maša. Častilci Matere božje prijazno vabljeni!

Sv. Ana v Slov. goricah. Markove procesije se je udeležilo veliko število odraslih in šolske mladine. Isti dan je bila v gostoljubni hiši posestnika Marka Rajšp v Ledineku lepa slovesnost. Domači g. župnik Konrad Šeško je posvetil družino in hišo presv. Srcu Jezusovemu ob navzočnosti bližnjih sorodnikov in sosedov. Veseli gostje so se spomnili tudi dijakov in so zbrali 132 Din za dijaško sramišče v Mariboru. Naj božje Srce bogato plača vsem dobrotnikom! Enako lepa slovesnost je bila na p. Jaznem Rajšpovem domu v nedeljo dne 30. oktobra 1927, ko je bil blagoslovljen nov, lep, veličasten križ, ki stoji tik ceste in priča, da biva tu veren slovenski rod.

Zreče. Dne 23. aprila se je za večno poslovil od nas Ljube Kubot, kmet v Slakovci. Rajni zapušča ženo-vdovo in šest nepreskrbljenih otrok, ki je med njimi najstarejši 13 let star. Pokojni je dosegel starost 43 let. Bil je nad 15 let cerkveni pevec, trden katoliški mož in narodnik »Slovenskega gospodarja«. Njegovega pogreba se je udeležilo obilno ljudi. Doma so mu zapeli pevci iz Zreče »Spomladi vse se veselje«. Pogreb je vodil naš gospod župnik, ki se je ob odprtem grobu z lepimi besedami poslovil od rajnega; nato se mu je zapelo »Vigred se povrne«. Počivaj v miru v preranem grobu, dragi Ljube!

Prihova. Na Prihovi je segla smrt s svojo koščeno roko v župnišče in preselila 74 let staro gospodinjno v pokoju Franco Sušnik v boljše večnost. Rajna je bila rojena na Gozdu pri Kamniku in je 34 let zvesto in neumorno služila sedanjemu prihovskemu g. župniku Antonu Kocjanciču na raznih službenih mestih, najprej kot dekla, pozneje kot gospodinja. Naposled je opešala in bila v pokoju zadnjih šest let. Bila je pridna in zvesta, delala je neutrudljivo, tako da je bila stebler vsega gospodarstva v župnišču. Močila pa je tudi več kot vsi drugi. Imenovali smo jo sploh: zlata Franca. Naj ji Bog obilno povrne njena dobra dela! Mir njeni pobožni duši! — Na Prihovi bota dne 6. maja obhajala zlato poroko Anton Pučnik, posestnik na Dobrovi št. 6, in njegova zvesta družica Terezija. O tej redki slovesnosti bomo poročali.

Grensovec. Kakor izgleda, bomo imeli pred koncem leta v naši fari do 200 naročnikov »Slovenskega gospodarja«. Naraslo je zopet število naročnikov »Slovenskega gospodarja« za 10, in sicer na Dolnji Bistrici za 6, na Gornji za 3 in 1 naročnika smo dobili v Trnju. Primerjajte sami katoliške časopise in se boste gotovo odločili za »Slovenskega gospodarja«. Naročniki, le pridobivajte nove naročnike, Bog vam bo gotovo poplačal Vašo skrb za katoliški časopis. Skupno imamo sedaj v fari 160 naročnikov. — Na Gornji Bistrici so ukrali tatovi Vukovim vse kokoši. Revna, strojna družina je zelo prizadeta in res so taki ljudje brez erca, ki niti pred tako revno hišo ne premislijo svojega vnebovpijočega dela. Da bi vsaj petelina pustili.

Sobota. V torek dne 23. aprila je bilo v Martinišču zborovanje naše mlade katoliške intelligencije. Po daljši in stvarni debati je prišlo do soglasja. Akademiki-štrki, ki so popolnoma enakega mišljenja, so poslali zastopnike. Zbo-

rovanja se je udeležila večina naših bogoslovcev in več duhovnikov.

Lendava. Naša fara je podeljena g. Bikan Štefanu, dosedanjen u provizorju pri nas. Čestitamo in želimo gospodu obilo uspeha v eni izmed najtežjih župnij. — V soboto dne 27. aprila so pri nas vprizorili igralci Prosvetnega društva iz Crensovec lepo narodno igro »Mlinarjev Janez«.

Peter Rešetar rešetari.

Povsod nove ustave. Čitamo, da države Češka, Poljska, Bolgarska itd. dobivajo novo ustavo. Včasih smo bili vajeni, da smo hše za Velikonoč samo prepleskali, sedaj pa bo prišlo v navado, da jih bomo podrl in znova zidali. Tako je namreč z večnimi izpremembami državne ustave.

Italija za Avstrijo. Že dalje časa je opaziti, kako se Italija poteguje za Avstrijo. Njen glavni namen je, da zaščiti tudi v Avstriji pravice narodne manjšine. V Južnih Tirolah, kjer so Nemci pod Italijo, so v znak te visokogrudne zaščite darovali Nemci Italijanom precej velikonočnih pisank.

Danes meni, jutri obil. Svoj čas je to veljalo le za slučaj smrti, ker je tako zvonilo pri pogrebu. Sedaj pa je tako tudi v politiki. Na Bolgarskem smo videli te dni slučaj, da je sedanji notranji minister prejšnjega notranjega noter v jačo dal in da bo bodoči notranji minister sedanjega noter dal. Notranji ministri so namreč zato v vladi, da ljudi noter dajejo. Te dni bo izšel oglas: Kdo se želi biti bolgarski notranji minister?

Čista pasma. V Nemčiji so vpeljali čisto pasmo ne le pri živini, ampak tudi pri ljudeh. Lesti poročajo, da ni bilo še nikdar toliko svinjarije med ljudmi kot sedaj, ko se je pojavila čista pasma.

Ne bodo več preiskovali ženinov. Bivši socialni minister Pucelj je vpeljal navado, da so zdravniki preiskovali ženina, če je za zakon. Sedaj je to odpravljeno. Pravijo, da to ni več potrebno, kakor tudi ni potrebno, da bi se preiskovali ljudje, kakšnega prepričanja so. Če bi se namreč se to vpeljalo, bi bilo preveč operiranih!

Tobak je pocenil. Mnogi so bili mnenja, da se je tobak pocenil zavoljo ubogih kadivcev, pa se je zaradi bogatih kadivcev, ker so se pocenile le najdražje vrste, ki jih mi še ne poznamo. Spoznali jih bomo morda sedaj.

Zakaj je Hodžerova lista razveljavljena? — Jugoslovanska narodna stranka, ki jo vodi g. Hodžer, je vložila listo kandidatov, ki pa ni bila potrjena. Vzrok je ta, ker je na listi tiskovna napaka v imenu stranke. Bilo je namreč napisano: Jugoslovanska nerodna stranka. V bodoče bo vodila svojo politiko pod tem novim naslovom.

Razpuščena organizacija. V Ljubljani je razpuščena organizacija »Sveta vojska« ter njen bivši vodja znani vodeni Janez Kalan še vedno ni prost. Bojijo se namreč, da bo ta organizacija tekom maja v članstvu ogromno narasla, ki bodo njeni pristaši, kljub temu, da ga bodo pili.

Koliko mraza zdrže živa bitja.

Marsikdo bi mislil, da v mrazu nekaj stopinj, torej pod zmrzliščem vode, ugasne vsako živalsko življenje. Ona-

zovanje živalstva v naravi in poskusi dokazujejo, da je to mnenje popolnoma napačno. Končno so znanstveniki dognali, da pač obstoja vročina, ki uniči vsako živo bitje, dočim še tako strašen mraz ne more uničiti vsega življenja v naravi. Ribe, žabe, polži in žuželke n. pr. morejo zamrzniti v vodi, ne da bi jim ta nezgoda kaj škodovala. Ko se razleti led, se namreč živali spet zbude iz nekakšnega ledenege spanja, ne da bi utrpele kako škodo. Seveda velja to le dotlej, dokler takim živalim ne zmrzne tudi notranjost telesa. V takem primeru namreč raztrgajo ledeni kristali, ki se tvorijo po žilah in tkivu, ves organizem, tako da vsako življenje ugasne. Ta smrtna meja je pri raznih živalih nizka in odvisi od množine raztopljenih soli v krvi. Raztopina soli zmrzne namreč šele pri zelo hudem mrazu. Tako zmrzne kapljica človeške krvi šele pri 15 stopinjah pod ničlo v ledeno grudvico. Življenjska meja v mrazu so je pri mnogih živalih dala določiti; tako so ribe, zamrznjene v kosu leda pri 15 stopinjah p. ničlo, potem ko se je led raztopil, veselo zaplavale po vodi; če so pa led ohladili pri poskusu na 20 stopinj pod ničlo, ribe niso več oživele. Zabe zdrže 28 stopinj pod ničlo, pri 30 stopinjah pa zamrejo. Žuželke vzdrže še mnogo hujši mraz, nekatere bakterije pa prenesejo brez škode celo mraz tekočega zraka ali 190 stopinj pod ničlo. Ta prestrašni mraz, pri katerem se vtekočini celo plin helij, je le za dve stopinji manjši kot največji mraz, ki je sploh mogoč in kateri vlada v vsejmiru. Prav verjetno je, da nekatera najnižja bitja vzdrže celo ta mraz, tako da mraz ne more uničiti vsega življenja, čeprav v njem življenje nekako ugasne. Oživijo pa ta bitja zopet, ko mraz popusti. Dokaz za to domnevo bo mogoče prinesiti seveda šele takrat, ko se bo znanstvenikom posrečilo v laboratorijih doseči to najnižjo stopinjo mraza — 273 stop. pod ničlo.

Prva napitnica.

Francoz, ki je imel priliko obedovati na angleški križarki, poroča v »Excelsioru« o angleški zvestobi starim navadam. Prva zdravica pri uradnem kosilu velja vedno kralju. Ko so nali šampanjec in je dvignil kapitan križarke čašo, je hotel Francoz vstati. A sosede so ga potisnili nazaj v stol. lili šampanjec in je dvignil kapitan »Gentlemi, kralju na zdravje!« Vsi angleški častniki so obsedeli. Potem so pojasnili gostu to staro šego. Nekoč v dobi jadrnic so imele kajute tako nizek strop, da so morali piti častniki na kraljevo zdravje nizko sključen, da ne bi treščili stoji z glavo v strop. Admiralteta je uvidela, da je slična drža malo primerna svečanemu trenutku in predpisala mornarjem dvigati kraljevo čašo sede. Nekdanje fregate so že davno izumrle. Sedanje ladijske jedilnice so visoke in prostorne dvorane. A mornarji so ostali zvesti starini ter sedijo, ko dvigajo kraljevo čašo.